19/05/2022

Η Βουλή των Ελλήνων τίμησε την Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας

/ Επικαιρότητα

«Η Γενοκτονία των Ποντίων ήταν ένα μεθοδικά μελετημένο σχέδιο διωγμών, βασανιστηρίων, δολοφονιών, καταστροφών, λεηλασιών και εκτοπισμών που πραγματοποιήθηκαν με έναν αδιανόητο κυνισμό», ανέφερε ο α΄ αντιπρόεδρος της Βουλής Νικήτας Κακλαμάνης στην ειδική συνεδρίαση που έλαβε χώρα στην Ολομέλεια για την Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Πριν από ένα αιώνα και τρία χρόνια, ένα από τα πιο πολύτιμα κύτταρα του ελληνισμού κατέληξε να ξεριζωθεί βίαια και στη συνέχεια να βιώσει την ξενιτιά απ’ όπου και αν πέρασε, είπε, ανοίγοντας την αφιερωματική συζήτηση, ο Νικήτας Κακλαμάνης που υπογράμμισε ότι μας χωρίζουν 103 χρόνια, από έναν εκ των ειδεχθεστέρων μαζικών εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, τη Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού, «μιας σαρωτικής και αρρωστημένης έμπνευσης που εφήρμοσαν αρχικά οι νεότουρκοι και ολοκλήρωσε στη συνέχεια ο Κεμάλ».

Το αποτέλεσμα της θηριωδίας αυτής ήταν μια ανεπανόρθωτη ανθρωπιστική καταστροφή που μέτρησε περί τις 353.000 απώλειες ανθρώπινων ψυχών, «ένας ασύλληπτος αριθμός θυμάτων που καταδικάστηκαν είτε να πεθάνουν μαρτυρικά είτε να ζήσουν μια ζωή φρικτή και ρημαγμένη», όπως είπε ο α’ αντιπρόεδρος της Βουλής, που επισήμανε ότι ανυπολόγιστες ήταν και οι απώλειες που εντάχθηκαν σε ένα ευρύτερο πλαίσιο αφανισμού του ελληνικού στοιχείου της Ανατολής.

«Ωστόσο, ως σήμερα, το επίσημο τουρκικό κράτος εξακολουθεί να αρνείται τη Γενοκτονία και με απύθμενο θράσος την κατατάσσει στην κατηγορία των παράπλευρων απωλειών μιας προηγούμενης εποχής. Αυτό φυσικά δεν εντυπωσιάζει κανέναν, δεδομένου ότι η Τουρκία τηρεί διαχρονικά μια πάγια και συνεπή γραμμή άρνησης των εγκλημάτων της, όπως ακριβώς και στις αντίστοιχες σφαγές και τους διωγμούς των Μικρασιατών, των Αρμενίων και πιο πρόσφατα των Κυπρίων», είπε ο Νικήτας Κακλαμάνης που παρατήρησε ότι «στο ίδιο μοτίβο, η Τουρκία εξακολουθεί να κινείται έως και σήμερα με απειλές, αλλά και με τον Δούρειο Ίππο των μεταναστευτικών κυμάτων, που στέλνει στα σύνορά μας».

Πρόκειται για τα παλιά γνωστά τερτίπια των γειτόνων μας, τα οποία, όπως απεδείχθη και τα τελευταία χρόνια, πέφτουν πλέον θεαματικά στο κενό χάρη στη στάση της ελληνικής Πολιτείας, είπε ο κ. Κακλαμάνης που δεν παρέλειψε να σημειώσει ότι στη «σκακιέρα» της εξωτερικής πολιτικής οι κατά καιρούς προσφυγές στη διεθνή κοινότητα έχουν συναντήσει ποικίλες αντιδράσεις. «Στα θετικά μπορούμε να πιστώσουμε την αναγνώριση της Γενοκτονίας από την Αρμενία, την Κύπρο, τη Σουηδία, από εννέα Πολιτείες της Αμερικής, από τμήματα του Καναδά και από ορισμένες ομοσπονδιακές ενότητες της Ρωσίας καθώς και από την Ολλανδία, την Αυστρία, τη Νότια Αυστραλία και τη Νέα Νότια Ουαλία. Στον αντίποδα όμως της αναγνώρισης αυτής βρίσκεται, δυστυχώς, η Ολομέλεια του δικού μας Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όταν προ ετών η απόπειρα αναγνώρισης της Γενοκτονίας καταψηφίστηκε θεαματικά», ανέφερε και σημείωσε ότι μέσα σε αυτό το πλαίσιο, που προφανώς βασίζεται και σε άλλα ιδιοτελή κίνητρα, «είναι καιρός να ενταθεί ακόμη περισσότερο η δική μας προσπάθεια αναγνώρισης της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού».

«Βεβαίως είναι σαφές και αυτονόητο ότι δεν μπορούμε να ελέγξουμε απόλυτα τους ισχύοντες συσχετισμούς δυνάμεων σε μια παγκόσμια εξίσωση συμφερόντων μπορούμε ωστόσο να εκμεταλλευτούμε τις εξελίξεις, προωθώντας τα δικά μας δίκαια. Καταρτίζοντας μια ενιαία και συμπαγή πρόταση για την αναγνώριση της Γενοκτονίας, αλλά και των συνολικών απωλειών του ελληνισμού εκτιμώ πως στην παρούσα φάση μπορούμε να αξιώσουμε την αποκατάσταση της ιστορικής

αλήθειας. Γιατί αν δεν τα παλέψουμε εμείς, κανείς δεν θα το κάνει για εμάς», είπε ο Νικήτας Κακλαμάνης συμπληρώνοντας ότι σήμερα περισσότερο από ποτέ, είναι αναγκαία η ενότητα απέναντι σε αυτό το κοινό δίκαιο αίτημα, «είναι αναγκαία μια μνήμη ζωντανή και γόνιμη και ένα ομόθυμο πείσμα για αγώνα που θα φέρει τη δικαίωση των προγόνων μας».

Ας είναι λοιπόν η σημερινή μέρα όχι απλά μια επέτειος, αλλά μια αφορμή για ενωτική δράση, σημείωσε και υπογράμμισε ότι «τώρα είναι η ώρα για μια συλλογική εθνική προσπάθεια με σύνεση, συνεννόηση και συναίνεση, γιατί όλοι μαζί οφείλουμε να σταθούμε όρθιοι και περήφανοι μπροστά στην ιστορία μας. Το χρωστάμε στις γενεές που μαρτύρησαν. Το χρωστάμε στις πατρίδες που δεν λησμονήσαμε, αλλά και στο μέλλον αυτού του τόπου».